

مَثَل دانه‌ی خردل و خمیرمایه

کشیش آرون ال. گاریوت

تعلیم در مورد ملکوت خدا از همان آغاز خدمت زمینی عیسی جایگاه برجسته‌ای داشت (متی ۴: ۱۷؛ مرقس ۱: ۱۵؛ لوقا ۴: ۴۳). او اعلام کرد که آمدنش بر روی زمین به معنی نزدیک بودن ملکوت خداست. او آمدن ملکوت خدا را به شنوندگانش اعلام کرد. آغاز این ملکوت همراه با تعالیم و معجزات او بود. تعالیم او اشکال مختلفی داشت، اما مهم‌ترین آنها مَثَل‌هایی بود که از آنها برای آموختن حقایق در مورد ماهیت ملکوت خدا به شنوندگانش استفاده می‌کرد. مَثَل دانه‌ی خردل (متی ۱۳: ۳۱-۳۲؛ مرقس ۴: ۳۰-۳۲؛ لوقا ۱۳: ۱۸-۱۹) و مَثَل خمیرمایه (متی ۱۳: ۳۳؛ لوقا ۱۳: ۲۰) رشد رازآلود و نامحسوس ملکوت خدا را نشان می‌دهند که به شکلی کوتاه به هر دوی آنها نگاه خواهیم کرد.

عیسی ملکوت خدا را به یک دانه‌ی خردل تشبیه می‌کند، دانه‌ای که شکل اولیه‌ی آن بسیار کوچک است اما در نهایت بسیار بزرگ و تأثیرگذار خواهد شد. عیسی از این تصویر استفاده می‌کند تا رشد ملکوت خدا را از آمدنش در او تا به کمال رسیدنش نشان دهد. در فلسطین دانه‌ی خردل یکی از کوچک‌ترین دانه‌ها بود، این دانه در گذر زمان درختی می‌شود که ارتفاع آن تا ده فوت می‌رسد. آن بذر کوچک آن قدر بزرگ می‌شود که پرندگان آسمان آن درخت را محلی مناسب برای ساختن لانه می‌یابند.

این توصیف به نبوکدنصر پادشاه بابل بازمی‌گردد. او در خواب درختی را دید که آن قدر بزرگ شده است که پرندگان آسمان در آن آرام می‌گرفتند. اما در رؤیای نبوکدنصر درخت در یک لحظه قطع شد. تفسیر دانیال آن بود که تمام پادشاهی‌های انسانی، حتی پادشاهی قدرتمند بابل فرو خواهد ریخت (دانیال ۴). پادشاهی خدا متفاوت است. اگر چه شروع و افتتاح این پادشاهی چشمگیر نبود، اما تا جایی که پرندگان آسمان در آن لانه کرده، آرامی بیابند رشد کرد و به شکل پرچالال نهایی خود رسید (حزقیال ۶: ۳۱).

عیسای مسیح برای آنکه شنودگانش به خوبی متوجه پیام او بشوند، مَثَل دیگری را بیان کرده تا تقریباً همان ایده را در مورد ملکوت خدا نشان دهد. در این مَثَل زنی مقداری خمیرمایه‌ی کهنه را در سه پیمانه خمیر تازه برای مدتی پنهان کرد و آن خمیرمایه‌ی کوچک بر روی کل خمیر تأثیر گذاشت. ملکوت خدا مانند این خمیرمایه‌ی کوچک شروع می‌شود و کار آن غالباً در خفا و نادیدنی است تا زمانی که اثر کامل آن مشخص شود.

این مَثَل‌ها توأمان رشد ملکوت خدا، از زمان آمدن نخستین مسیح تا بازگشت ثانویه‌اش را نشان می‌دهند. در این دو مَثَل عیسی نشان می‌دهد که در ملکوتی که او آغاز کرده است هیچ جایی برای تردید در مورد جایگاه مسیحایی و پادشاهی او وجود ندارد. مراسم تحلیف حقیرانه‌ی پادشاه این ملکوت اشتباهی رخ نداد، بلکه توسط خداوند طرح‌ریزی شده بود. جان

کالون می‌گوید: ”خداوند ملکوت خود را در ضعف و حقارت آغاز کرد تا قدرت او در رشد غیرمنتظره‌ی آن پادشاهی کامل‌تر آشکار شود.“

از آن زمان که عیسی این مَثَل‌ها را بیان کرد تا حالا، دانه‌ی خردل ریشه دوانیده و شکوفا شده است. خمیر نان، به شکلی تصاعدی گسترش یافته و بزرگ شده است. کسانی که با عیسی و بعد از صعود او به آسمان با پیروان او مخالفت می‌کردند، سعی نمودند تا کلیسا را در همان ابتدا در دورانی که مانند یک نوزاد بود خفه کرده و مانع از رشد آن خارج از اورشلیم بشوند، تا درخت را قطع کنند. اما تلاش آنها بی‌نتیجه بود. در حقیقت هرچه بیشتر ساقه‌ها را شکستند درخت بیشتر رشد کرد. شهادت استیفان گویای این حقیقت است. اتفاقی که باعث پراکنده شدن مسیحیان و گسترش انجیل به خارج از اورشلیم، به یهودیه، سامره و تا اقصای جهان شد (اعمال رسولان ۸: ۴). تاریخ کلیسا گواه تحقق وعده‌ی عیسی است، که حتی ابواب جهنم نیز بر آن استیلا نخواهد یافت (متی ۱۶: ۱۸).

اما ملکوتی که عیسی آغاز کرد برای کمال نهایی‌اش در انتظار بازگشت اوست. ما در این میان، به ایمان رفتار می‌کنیم نه به دیدار (دوم قرن‌تین ۷: ۵). ما شهروندان این پادشاهی هستیم که نمی‌توان آن را جنبانید (عبرانیان ۱۲: ۲۸). هنگامی که مسیح بازگردد تا ملکوت خدا را در کمال مستقر سازد، هیچ‌کس نمی‌تواند جلال آن را انکار کند (متی ۲۵: ۳۱؛ مرقس ۱۴: ۶۴). او که جسم گردید و در فروتنی به جهان آمد، در جلال و به جهت داوری بازخواهد گشت (اول تسالونیکیان ۴: ۱۶؛ مکاشفه ۱: ۷) تا ملکوت خدا را در کمال خود استقرار بخشد و سرانجام خیمه‌ی خداوند در میان آدمیان خواهد بود (مکاشفه ۲۱: ۳-۴).

کشیش ارون ال. گاریوت، (AaronGarriott@) سردبیر مجله‌ی *تیبیل تاک* و استاد کمکی کالج الهیات ریفورمیشن بایبل و یکی از رهبران کلیسای پرزبیتی در آمریکا می‌باشد.

این مقاله در مجله *تیبیل تاک* منتشر شده است.